

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 35323-05-10 סייילסמיינד בע"מ ואח' נ' טלראן-תקשורת (1986) בע"מ 19.3.14

תיק אזרחי 35323.05.10

לפני: כבוד השופט הבכיר גדעון גינת

תובעים: 1. סייילסמיינד בע"מ
2. יעקב דיין

נגד

נתבעים: 1. טלראן-תקשורת (1986) בע"מ
2. שופמיינד בע"מ (נמחקה 19.10.2010)

בשם התובעים: עו"ד נחום גבריאלי ועו"ד מיכל רינקל פסקל
בשם הנתבעת 1: עו"ד יוסי סיוון

פסק דין

1. תובעת 1 (להלן: "התובעת") היא בעלת הזכות הבלעדית לייבוא ולשיווק של כדור כביסה אקולוגי של חברת "wellos" בישראל, מוצר המאפשר כביסה ללא שימוש באבקת כביסה (להלן: "הכדור האקולוגי" או "המוצר") ומשווקת כדור כביסה מסוג זה בצבע ירוק. תובע 2 הוא מנכ"ל תובעת 1.

נתבעת 1 עוסקת בייבוא, שיווק ומכירה של מוצרי תקשורת, מכשירי חשמל ומוצרי אלקטרוניקה. נתבעת 1 היא היבואנית הבלעדית של מכונות כביסה מסוג "TELSA". בשלב כלשהו החלה נתבעת 1 לשווק כדור אקולוגי בצבע ירוק אותו רכשה מהתובעת וכדור אקולוגי בצבע צהוב, השונה מעט מן הכדור הירוק, אותו ייבאה במקביל לתובעת. נתבעת 2 היא מפעילת אתר "וואלה שופס" בו נערכות מכירות באינטרנט.

2. לטענת התובעת, גילתה במפתיע, כי כחלק משיווקו המקביל של הכדור האקולוגי העתיקה נתבעת 1 תכנים שיווקיים של המוצר, המהווים יצירה בבעלותה, בין בדרך של העתקת העלון השיווקי שצורף למוצר התובעת ואף פורסם באתר האינטרנט שלה, אותו ניסח מנכ"ל התובעת בעמל רב, ובכלל זה גם תמונת המוצר אותה צילם (להלן יחד: "תכני השיווק"), - ובין בדרך של העתקת דפי מידע שפורסמו באינטרנט ובהם מידע פרסומי ושיווקי לצרכן אודות המוצר החדשני. בכך, לטענת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 35323-05-10 סילסמינד בע"מ ואח' נ' טלראן-תקשורת (1986) בע"מ 19.3.14

התובעת, היפרה נתבעת 1 את זכויות היוצרים של התובעים ביצירות אלה. לטענת התובעת התכנים הועתקו, בין היתר, לצורך שיווק המוצר באתר המכירות של נתבעת 2, ונעשה בהם שימוש לשיווק נרחב של מוצרי הכדור האקולוגי, בין מהסוג הירוק ובין מהסוג הצהוב אותו יבאה במקביל הנתבעת 1.

3. התובעת פנתה לנתבעות בדרישה לחדול מן השימוש המפר בתכנים האמורים, וכן בדרישה להסיר את הפרסום הקיים, ולאחר מספר תכתובות בין הצדדים [ר' נספחים 8-10 לכתב התביעה], ומשלא הגיעו להסכמה ביניהם הגישה התובעת ביום 23.5.10 תובענה לבית משפט זה.

לטענת התובעת, הנתבעות הפרו את זכויות היוצרים שלה ביצירותיה, בשלושה שימושים מפרים: שימוש בעלון השיווקי, שימוש בצילום המופיע בעלון השיווקי, ושימוש בתכנים שפורסמו באתר התובעת. בהקשר זה נטען בנוסף, כי בפעולותיה התעשרה הנתבעת 1 על חשבונה של התובעת שלא כדין. התובעת הוסיפה והדגישה כי הגם שניתנו לנתבעת 1 עלוני שיווק למוצר לא ניתנה לה מעולם רשות לעשות בהם שימוש נרחב כפי שעשתה, וודאי שלא להעתיקם לאתר האינטרנט ולאתרי מכירה באינטרנט על מנת "לעקוף" בדרך זו את התובעת כמשווקת המוצר.

הסעדים אותם ביקשה התובעת בתביעתה היו: הטלת צו מניעה על נתבעת 1, אשר ימנע ממנה עשיית כל שימוש מפר בתכני השיווק האמורים, חיוב הנתבעות במתן חשבונות ובהם פירוט השימוש שעשו בתכני השיווק והרווחים שהופקו מכך, וכן כי הנתבעות יחויבו בתשלום פיצוי לתובעות, לפי אחת משלוש חלופות שהוצעו, בהתבסס על נתוני הדוחות האמורים: פיצוי סטטוטורי בסך 200,000 ₪, פיצוי בעבור נזקי התובעים, או השבת רווחי הנתבעות.

נתבעת 1 דחתה מכל וכל את טענות התובעים להפרת זכויות היוצרים שלהם. לטענתה, הכדורים הירוקים נרכשו כדין, באמצעות סוכני חברת "צ.י. טכנוקור בע"מ" אשר הציגו עצמם כמפיץ מורשה של התובעת. עוד טענה, כי במעמד הרכישה ניתנו לה עלוני שיווק רבים של המוצר אותם היא רשאית לפרסם לכל לקוח פוטנציאלי [ר' סעיפים 21-25 לכתב ההגנה], ולפיכך העלתה אותם כלשונם באתר האינטרנט שלה, תוך הסרת כתובת האתר של התובעת על מנת שלקוחות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 35323-05-10 סייילסמיינד בע"מ ואח' נ' טלראן-תקשורת (1986) בע"מ 19.3.14

פוטנציאליים יפנו אל הנתבעת 1. את התכנים השיווקיים של הכדורים הצהובים אותם ייבאה ושיווקה במקביל ניסחה הנתבעת 1, לטענתה, באופן עצמאי.

4. בדיון שנערך לפני ביום 1.6.11 הגיעו הצדדים להסכמה כדלקמן: בית המשפט ייתן צו המונע מהנתבעים לעשות שימוש בתכני השיווק של התובעים, בהתאם לעתירה שבסעיף 22 (א) + (ב) לכתב התביעה שהוגש ביום 23.5.2010, ובכל הנוגע לפיצוי הכספי יפסוק בית המשפט בהתאם לשיקול דעתו, ובהתבסס על טיעוני הצדדים בעל פה, כל סכום בטווח של 0-61,000 ₪, ובנוסף יפסוק לגבי הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד.

5. בטיעוניהם בעל-פה הדגישו התובעים את החשיפה הגדולה שנעשתה לתוכן השיווקי המפר לטענתם על ידי הנתבעת 1, באתרי האינטרנט השונים. להמחשת ההתעשרות על חשבונם שנעשתה על ידי הנתבעת 1, הפנו התובעים להצעת מחיר לגבי שירותי מיתוג, בשווי 44,000 ₪ אותה הציגו לפני בית המשפט [ר' בעמ' 66, שו' 23-27 לפרוטוקול מיום 1.6.11]. לצד האמור ביקשו התובעים להפנות לכך שבעצם ההסכמה לצו מניעה יש כדי להעיד על קבלת טענתם לביצוע ההפרות הנטענות, ולפיכך התבקש בית המשפט לחייב את הנתבעים בסכומים מתאימים של הוצאות משפט ושכר טרחת עורכי הדין, בשים לב לשלב המתקדם של ההליך.

הנתבעים הדגישו את העובדה, שהתובעת נתנה לנתבעת 1 רישיון לעשות שימוש בעלון ובו התכנים השיווקיים, וכן כי לא טענה כי זכויותיה מופרות עד שהחלה נתבעת 1 לשווק גם את הכדורים הצהובים שייבאה במקביל. לטענתם לכל היותר מדובר בשתי הפרות, שכן הצילום כלול בעלון השיווקי. כן צוין, שהצעת המחיר שהובאה לפני בית המשפט לא נתמכה בעדות ולכן אינה קבילה, ויתרה מכך היא מתייחסת לשירות מיתוג מקיף ולפעולות נרחבות ביותר שאינן קשורות כלל לפעולות הנתבעת 1 דנן. בנוסף הפנו הנתבעים לפסיקה ענפה התומכת בטענתם כי התכנים השיווקיים האמורים מהווים טקסט טכני המוגבל על פי טיבו באפשרויותיו ולפיכך אינו מוגן בזכויות יוצרים, סעיף 19 לחוק זכות יוצרים תשס"ח – 2007; עא 9183/09 The Football Association נ' פלוני (13.5.12, פורסם בנבו); עא 8393/96 מפעל הפיס נ' Roy Export Establishment פ"ד נד(1) 577, 596 - וכי לא הוכח כל נזק שנגרם לתובעת, שכן הנתבעת 1 לא הצליחה לשווק את הכדורים הצהובים כלל ולכן חילקה אותם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 35323-05-10 סייילסמיינד בע"מ ואח' נ' טלראן-תקשורת (1986) בע"מ 19.3.14

בחינם. לבסוף נטען שהתביעה מופרכת ומהווה פגיעה בתחרות החופשית ובחופש העיסוק של נתבעת 1.

6. מכוח הסכמת הצדדים, 1.6.11, המהווה חלק בלתי-נפרד של פסק-דין זה גופו, ניתן בזאת צו מניעה קבוע בהתאם לעתירה שבסעיף 22 (א) + (ב) לכתב התביעה שהוגש ביום 23.05.2010.

7. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים והנסיבות הרלוונטיות כפי שהועלו לפניי, ובפרט בשים לב לצו המניעה אשר הוטל על שימוש עתידי של הנתבעות בתכני השיווק אני מחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובעים (ביחד), פיצוי בסך 10000 ₪ (להיום) בגין השימוש הנרחב שנעשה בתכני השיווק שבבעלות התובעת, לרבות בנוגע לתכנים המפורסמים באתר האינטרנט של התובעת. הנתבעת 1 תשלם לתובעים בנוסף את הוצאות המשפט (בצירוף ריבית והפרשי הצמדה מיום הוצאתו בפועל של כל פריט) וכן שכ"ט עו"ד בסך 4000 (ארבעת אלפים) ₪, להיום.

ניתן היום, י"ז אדר ב תשע"ד, 19 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

גדעון גינת, שופט בכיר